

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE ECCLESIA|| TRIVMPHANTE,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XI. Proponitur quæstio de cultu Sanctoru[m], cum aduersariorum
argumentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53909](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53909)

culiariter lætari, & Deo vacare in memoriam eius. quod si
cisse etiam veteres cognosci potest ex Ioanne Cassiano, col.
lat. 19. cap. 1.

Quantum ad SEXTVM, licet imaginem pingere, & venerari, non tamen in templo constituere eo modo, quo alio-
rum Sanctorum.

Quoad SEPTIMVM, non licet reliquias non canonizatū
hominis in templo constituere publicè honorandas: licet
tamen eas habere, & venerari, etiam aliis videntibus, modò
scandalum absit; id enim habet praxis Ecclesiæ. mox enim
Martyres defuncti erant, currebant fideles ad reliquias pa-
endas. & similiter quando moriuntur homines clari sancti-
tate, multi deuotè osculantur manus, & pedes, & de vesti-
bus eorum pro reliquiis seruant; nec id vñquā prohibitum
fuit. Præterea si licet honorare viuentes, quos credimus
sanctos, cur non mortuos?

Atque hæc pauca de canonizatione sufficient: si quis pla-
ra videre desiderat, legat Augustinum Triumphum in sum-
ma de potestate Ecclesiæ, & Troilum Maluetium in libro
de canonizatione.

C A P V T XI.

*Proponitur quæstio de cultu Sanctorum, cum ad-
uersariorum argumentis.*

EX PEDITIS quæstionib. de gloria, & canoniza-
tione, sequitur recto ordine controversia de cultu.
Fuit antiqua heresis Eustachij apud Socratem lib.
2. hist. c. 33. Eunomij, & Vigilantij apud Hierony-
mum, Claudij Taurinensis apud Ionam Aurelianensem, &
VViclefi apud Thomam VValdensem, tom. 3. de Sacramen-
talibus, tit. 13. Sanctos nō esse colendos: quæ rursum per Cal-
vinistas, & Lutheranos renouata est. nam Magdeburgense
Cent. 1. lib. 2. cap. 4. col. 340. dicunt omnē Sanctorum adora-
tionem esse idolatriam. pati ratione Calinus lib. 1. Instr.
cap. 11. §. 11. & cap. 12. §. 1. & 2. non patitur ullum cultum exhibi-
beri sanctis Angelis, vel hominibus defunctis, neq; patuum,
neque magnum. Argumenta vero eius hæc sunt:

PRIMVM,

P R I M U M, duplex est honor: unus ciuilis, quo honora-
mus potentes, & sapientes homines: alter religionis, qui Deo
soli conuenit: sed Angelis, & sanctis hominibus non conue-
nit honor ille ciuilis, vt notum est, cum non versentur nobis
cum ciuiliter: honor autem religionis non potest eis tri-
bui, quia religio est cultus Dei. atque hac sua distinctione
eludit Caluinus argumenta Catholicorum, cum probant
posse creaturas adorari exemplo Abrahæ, qui adorauit filios
Heth; & Iacobi, qui adorauit fratrem suum Esau; & filiorum
Istaël, qui adorauerunt Ioseph. vult enim istos omnes fuisse
ciuiles cultus.

S E C U N D U M argumentum: Si Sanctis deberetur cultus
aliquis religionis; certè duliae, non latriæ, ut Catholicci do-
cent: at ineptum est dicere, Sanctos coli, & non latria; nam
cum latria significet cultum, colere sine latria, est colere sine
cultu. deinde plus est διλένειν quam λατρένειν; nā διλένειν
est seruire, λατρένειν est colere, minus autem est colere ali-
quæ, quam ei seruire, colimus enim pares, ut amicos, & col-
legas, non autem seruimus, nisi dominis.

Confirmari potest hoc argumentum ex Laurentio Valla,
& Theodoro Beza, qui in annotationibus ad capit. 4. Mat-
thæi, docent, latram, & duliam idem significare, & confun-
di tam in Scripturis, quam apud prophanos auctores. nam
Leuitici 23. *Opus seruile non facietis*, semper est in Græco
ἔργον λάτρευτον τωιόστε. & contra Roman. 7. *Vt seruia-
mus in nouitate spiritus*, est in Græco ὡς διλένειν ημᾶς ἐν
χριστῷ την νέαν ματθ. Itaque dicitur latria de opere etiam
in usum hominis, & dulia de cultu Dei. Item apud Xeno-
phonem libro 3. Cyropediæ ponitur λατρένειν, pro obse-
quio ancillæ erga Dominum, & paulò post id ipsum dicitur
διλένειν: quare Augustinus quest. 94. in Exodus dicit, tam
latram, quam duliam Deo tribui, latram ut Deo, duliam ut
domino.

T E R T I U M argumentum Caluinii ex Scripturis, Deut. 6.
*Dominum Deum tuum timebis, & illi soli serutes. Cui simi-
le est illud Pauli 1. Timoth. 1. *Sols Deo honor & gloria. Item*
Matth. 4. cum Diabolus non meminisset latriæ, sed solùm
postu-*

postulasset ἀγορύνησιν, id est, inclinationem aliquam, Dominum deum tuum adorabis, & illi soli seruies. ubi ostendit, non possit creature inclinationem ullam religionis causa deferri, quia illa ad idololatriam pertineat. Item Galat. 4. *Iis qui natura non sunt Dī, seruiebatis, in Græco est, ἐδιλένουσατε τοῖς φύσει ὅτι θεοῖς.* ergo dulia non potest tribui, nisi illi quinta tura Deus est.

Quartum argumentum ab exemplis Scripturarum nam Hester 13. Mardocheus noluit se inclinare coram hominibus. & rationem reddens, ait: *Timuine honorem Dei non transferrem ad hominem, & ne quemquam adorarem, excepto Deo meo.* Item Actor. 10. cum Cornelius adoraret Petrum, prohibuit Petrus, dicens: *Surge, & ego ipse homo sum* nec tamen credibile est, aut Aman voluisse adorari ut Deum, aut Cornelium voluisse Petrum adorare ut Deum. Item Actor. 14. Paulus, & Barnabas prohibuerunt Licaonibus ne de adorarent. Denique Angelus Apocal. 19. Ioanni adorans ait: *Vide ne feceris, conseruus tuus sum, Deum adora.* Etiamen non ignorabat Angelus sibi à Ioanne non latriam, sed duliam exhiberi.

Quintum ex Patribus, Athanasius serm. 3. contra Arianos ante medium, docet, neque Angelos, neque homines sanctos adoratione colendos esse. Epiphanius in hæc Collyridianorum saepius repetit, Mariam non esse adorandam, sed solum Deum. Ambrosius in cap. i. ad Rom. reprehendit eos, qui adorant conseruos. Avgustinus libro de vera religione, cap. 55. *Non sit nobis religio cultus hominum mortuorum: quia si pè vixerunt, non sic habentur, & tali quarant honores, sed illum à nobis coll. volunt, quo illuminante latantur meriti sui nos esse consortes.* Et infra idem dicit de cultu Angelorum.

Hæc illi.

CAPVI